ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
στην υπόθεση C-228/89 *

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1. Κατά το διάστημα από 4 Μαΐου 1981 μέχρι 30 Απριλίου 1982, η εταιρία Farfalla Flemming und Partner (στο εξής: Farfalla), προσφεύγουσα της κύριας δίκης, ζήτησε από το Hauptzollamt München-West (Κεντρικό τελωνείο του δυτικού Μονάχου, στο εξής: Hauptzollamt), καθού της κύριας δίκης, να θέσει σε ελεύθερη κυκλοφορία τα « paperweights » που είχε εισαγάγει από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Η προσφεύγουσα δήλωσε τα εμπορεύματα ως υπαγόμενα στην κλάση 99.03 του κοινού δασμολογίου (στο εξής: ΚΔ) (« πρωτότυπα έργα αγαλματοποιίας και γλυπτικής από οποιαδήποτε ύλη »), η οποία προβλέπει απαλλαγή από τους δασμούς.

2. Κατόπιν διεξαγωγής τελωνειακού ελέγχου το Hauptzollamt κατέταξε το εμπόρευμα στην κλάση 70.13 (« γυάλινα αντικείμενα εσωτερικής διακοσμήσεως διαμερισμάτων ή παρόμοιων χρήσεων »), η οποία προβλέπει την επιβολή δασμού.

3. Κατόπιν της απορρίψεως της ενστάσεώς της κατά της αποφάσεως περί δασμολογικής κατατάξεως, η εταιρία Farfalla άσκησε προσφυγή ενώπιον του Finanzgericht του Μονάχου.

4. Από τη δικογραφία που έχει σχηματίσει το εθνικό δικαστήριο προκύπτει ότι τα επίμαχα « paperweights » έχουν κατασκευαστεί εξ ολοκλήρου με το χέρι από αναγνωρισμένους καλλιτέχνες. Αυτό ισχύει τόσο για τις ίδιες τις σφαίρες από γυαλί όσο και για τις χρωματιστές παραστάσεις λουλουδιών ή ζώων στην επιφάνεια ή στο εσωτερικό του γυαλιού. Υπάρχουν δύο ειδών παραστάσεις, οι δισδιάστατες και οι τρισδιάστατες. Στην πρώτη περίπτωση, ο καλλιτέχνης σχηματίζει την εικόνα με χρωματιστό γυαλί σε ρευστή κατάσταση με μια σπάτουλα και στη συνέχεια την περιβάλλει με ένα λεπτό στρώμα γυαλιού, το οποίο έχει χρωματιστεί ή έχει υποστεί επεξεργασία με χημικά ή άλλα μέσα. Η γυάλινη σφαίρα περικλείει τρισδιάστατα τεχνουργήματα που έχουν κατασκευαστεί από γυαλί. Λόγω του ότι η κατασκευή γίνεται με το χέρι, η εμφάνιση κάθε τεμαχίου είναι διαφορετική, αλλά ο καλλιτέχνης κατασκευάζει και υπογράφει ορισμένες σειρές έργων του (των οποίων το μέγεθος, το σχέδιο και ο τρόπος εκτελέσεως είναι ο ίδιος). Η τιμή πωλήσεως κυμαίνεται μεταξύ 35 και 300 δολαρίων ΗΠΑ (USD) ανά τεμάχιο, επί της τιμής όμως αυτής γίνονται εκπτώσεις ανάλογα με τις αγοραζόμενες ποσότητες.

5. α) Προς στήριξη της προσφυγής της η εταιρία Farfalla υποστήριξε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου ότι τα επίμαχα « paperweights » πρέπει να χαρακτηριστούν πρωτότυπα έργα γλυπτικής και να υπαχθούν επομένως στην κλάση 99.03 του ΚΔ, επειδή πρόκειται για πρωτότυπα έργα τέχνης που έχουν κατασκευασθεί με το χέρι από διάσημους καλλιτέχνες. Τα εν λόγω « paperweights » δεν έχουν καμία χρησιμότητα και δεν μπορούν να θεωρηθούν ούτε ως έργα χειροτεχνίας ούτε ως αντικείμενα εμπορικού χαρακτήρα. Επομένως, δεν μπορούν να καταταγούν στην κλάση 70.13 του ΚΔ. Αντίθετα, πρόκειται για έργα τέχνης τα οποία επινοούνται και κατασκευάζονται από τους ίδιους τους καλλιτέχνες κατόπιν μακράς εργασίας, παρουσιάζουν ενδιαφέρον

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

για τους συλλέκτες λόγω της καλλιτεχνικής τους αξίας — πράγμα που εξηγεί την υψηλή τιμή τους — και εκτίθενται σε μουσεία τέχνης.

β) Η εταιρία Farfalla ισχυρίζεται επικουρικά ότι τα επίμαχα « paperweights » υπάγονται στην κλάση 99.01 (« ζωγραφικοί πίνακες κατασκευασμένοι αποκλειστικώς διά χειρός »). Σχετικά, η προσφεύγουσα υποστήριξε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου ότι τα χρώματα τίθενται στην επιφάνεια των γυάλινων σφαιρών με μια σπάτουλα, όπως ακριβώς και στο μουσαμά, και ότι η μόνη διαφορά από την παραδοσιακή ζωγραφική έγκειται στο υλικό υπόβαθρο, που είναι από γυαλί.

6. Το Hauptzollamt έκρινε ότι τα επίμαχα « paperweights » είναι αντικείμενα συνήθους χρήσεως και αποτελούν έργα χειροτεχνίας και όχι τέχνης. Η αξία χρήσεως των « paperweights » δεν αναιρείται από το γεγονός ότι στην πράξη δεν χρησιμοποιούνται για συγκεκριμένους σκοπούς. Χαρακτηριστικό των πρωτότυπων έργων γλυπτικής κατά την έννοια της κλάσης 99.03 του ΚΔ είναι, κατά την άποψη του Hauptzollamt, η έλλειψη λειτουργικότητας και χρησιμότητας, η δε προϋπόθεση αυτή δεν πληρούται εν προκειμένω. Εξάλλου, η υπαγωγή των επιδίκων αντικειμένων στην κλάση 99.01 προσκρούει στο γεγονός ότι τα « paperweights » δεν ζωγραφίζονται με το χέρι, αλλά κατασκευάζονται με τη μορφοποίηση ρευστών και χρωματιστών μαζών γυαλιού.

7. Στο σκεπτικό της Διατάξεως περί παραπομπής το εθνικό δικαστήριο εκθέτει ότι κλίνει υπέρ της απόψεως ότι τα « paperweights », στα οποία οι καλλιτέχνες σχηματίζουν διάφορες παραστάσεις επί της επιφανείας του ρευστού ακόμη γυαλιού, αποτελούν « ζωγραφικούς πίνακες » κατά την έννοια της κλάσης 99.01 του ΚΔ. Κατά το εθνικό δικαστήριο, σημασία δεν έχει ούτε το υλικό (μουσαμάς, ξύλο, μέταλλο, μπετόν, γυαλί κλπ.) ούτε η μορφή (επίπεδη ή κυρτή) του υποβάθρου επί του οποίου τίθεται η παράσταση. Το κριτήριο για να γίνει δεκτό ότι υπάρχει ζωγραφικός πίνακας κατά την έννοια της κλάσης 99.01 και για να γίνει οριοθέτηση της κλάσης αυτής έναντι της κλάσης 99.03 είναι το γεγονός ότι στην περίπτωση της κλάσης 99.01 πρόκειται για παραστάσεις σε δύο διαστάσεις. Στην περίπτωση αυτή δεν έχει σημασία αν λόγω της επικαλύψεως με γυαλί δημιουργείται η εντύπωση ότι υπάρχει ένα τρισδιάστατο κατασκεύασμα.

Το εθνικό δικαστήριο έχει πάντως αμφιβολίες αν το γεγονός και μόνο ότι ένα έργο τέχνης δημιουργείται εξ ολοκλήρου με το χέρι από έναν αναγνωρισμένο καλλιτέχνη και υπογράφεται από τον καλλιτέχνη αυτό αποκλείει το ενδεχόμενο να πρόκειται για αντικείμενο με εμπορικό χαρακτήρα κατά την έννοια της σημειώσεως 3 του κεφαλαίου 99 του ΚΔ.

8. Κατόπιν αυτών το Finanzgericht του Μονάχου ανέστειλε, με Διάταξη της 26ης Απριλίου 1989, τη διαδικασία, μέχρις ότου το Δικαστήριο αποφανθεί, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, επί των εξής προδικαστικών ερωτημάτων:

« 1) Αποτελούν ζωγραφικούς πίνακες κατά την έννοια του κοινού δασμολογίου (κλάση 99.01) ή γλυπτά έργα οι σφαίρες από γυαλί με μια επίπεδη επιφάνεια που χαρακτηρίζονται ως " paperweights " και κατασκευάζονται εξ ολοκλήρου με το χέρι από αναγνωρισμένους καλλιτέχνες γυαλιού, οι οποίοι σχηματίζουν με μικρή σπάτουλα επί της επιφανείας του ρευστού ακόμη γυαλιού διάφορες παραστάσεις από χρωματιστό γυαλί;

2) Μπορούν να έχουν εμπορικό χαρακτήρα κατά την έννοια της σημειώσεως 3 του κεφαλαίου 99 τα ανωτέρω περιγραφέντα είδη που κατασκευάζονται και υπογράφονται από αναγνωρισμένους καλλιτέχνες και τα ομοειδή αντικείμενα στα

οποία ο καλλιτέχνης σχηματίζει τρισδιάστατες χρωματιστές παραστάσεις στο εσωτερικό της σφαίρας (αντί για δισδιάστατες στην επιφάνειά της);

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: Έχουν εμπορικό χαρακτήρα τα αντικείμενα τα οποία:

α) κατασκευάζονται από τους καλλιτέχνες με την ίδια χειροτεχνική μέθοδο με την οποία τα ομοειδή αντικείμενα από γυαλί κατασκευάζονται μαζικά από τεχνίτες σε υαλουργεία βάσει των προτύπων των καλλιτεχνών,

β) κατασκευάζονται μεν από τους ίδιους τους καλλιτέχνες, αλλά σε λίγα τεμάχια με το ίδιο μέγεθος, τις ίδιες παραστάσεις και την ίδια εμφάνιση,

γ) έχουν διακοσμητικό χαρακτήρα λόγω του είδους των σχεδίων που επιλέγονται για τις πολύχρωμες παραστάσεις και

δ) διατίθενται προς πώληση σε σειρές, κάθε τεμάχιο δε πωλείται στην ίδια τιμή με το αντίστοιχο τεμάχιο των άλλων σειρών, η οποία κυμαίνεται μεταξύ 35 και 300 USD και επί της οποίας γίνονται εκπτώσεις,

ή υπάρχουν άλλα κριτήρια που είναι κρίσιμα για να θεωρηθεί ότι ένα γλυπτό έργο έχει εμπορικό χαρακτήρα;»

9. Η Διάταξη του Finanzgericht του Μονάχου πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 18 Ιουλίου 1989.

10. Γραπτές παρατηρήσεις κατά το άρθρο 20 του πρωτοκόλλου περί του οργανισμού του Δικαστηρίου της ΕΟΚ υπέβαλαν στις 31 Οκτωβρίου 1989 η εταιρία Farfalla, εκπροσωπούμενη από τους εταίρους Monika Flemming και Peter Pommerencke, καθώς και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Jörn Sack, νομικό της σύμβουλο.

11. Το Δικαστήριο, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

12. Με απόφαση της 14ης Μαρτίου 1990 το Δικαστήριο ανέθεσε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 95, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού διαδικασίας, την εκδίκαση της υποθέσεως στο δεύτερο τμήμα.

II — Γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο

1. Η *Farfalla* ισχυρίζεται ότι τα επίμαχα «paperweights», τα οποία είναι πρωτότυπα έργα τέχνης που επινοούνται, ζωγραφίζονται, μορφοποιούνται και υπογράφονται από αμερικανούς καλλιτέχνες, αποτελούν «ζωγραφικούς πίνακες» της κλάσεως 99.01 του ΚΔ. Μολονότι δηλαδή το χρησιμοποιούμενο υλικό (γυαλί) και η εξωτερική μορφή (ημισφαιρική, σφαιρική ή ωοειδής) του έργου θυμίζουν περισσότερο γλυπτό,πρέπει κυρίως να ληφθεί υπόψη η καλλιτεχνική παράσταση επί και εντός του γυαλιού, η οποία αποτελεί τον καρπό μιας ίδιας ακριβώς και το ίδιο χρονοβόρας εργασίας όπως η ζωγραφική. Δεν έχει καμία σημασία η μόνη διαφορά που υπάρχει, το γεγονός δηλαδή ότι οι ζωγράφοι χρησιμοποιούν τα χρώματα επί των συνήθων υλικών που χρησιμοποιούνται για τους πίνακες, όπως είναι ο μουσαμάς, το χαρτόνι και το ξύλο, ενώ για τα επίμαχα αντικείμενα οι καλλιτέχνες ζωγραφίζουν πάνω στο πυρακτωμένο γυαλί.

Για να θεμελιώσει την άποψη αυτή, η εταιρία ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η έννοια της πρωτότυπης ζωγραφικής έχει διευρυνθεί πάρα πολύ σήμερα, λόγω των διαφόρων σύγχρονων τεχνικών και υλικών, και ότι οι συντάκτες των επεξηγηματικών σημειώσεων σχετικά με το κεφάλαιο 99 του ΚΔ δεν είχαν ως σκοπό να επιβάλουν περιορισμούς στο έργο των σύγχρονων καλλιτεχνών. Δεύτερον, οι κλάσεις του κεφαλαίου 99 του ΚΔ πρέπει να ερμηνεύονται ευρέως, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση της 15ης Μαΐου 1985 στην υπόθεση Onnasch, 155/84, Συλλογή 1985, σ. 1449), ώστε να καλύπτουν και τις τεχνικές που εφαρμόζουν οι σύγχρονοι καλλιτέχνες, εφόσον πρόκειται για πρωτότυπα έργα τέχνης. Επιπλέον, και στην προκειμένη περίπτωση ισχύει η διαπίστωση στην οποία προέβη το Δικαστήριο στην ανωτέρω υπόθεση ότι η επιβολή του προβλεπόμενου για το χρησιμοποιηθέν υλικό δασμού επί δασμολογητέας αξίας που καθορίζεται βάσει του καλλιστεχνικού χαρακτήρα ενός έργου καταλήγει σε φορολογία δυσανάλογη προς το κόστος του υλικού αυτού.

Στη συνέχεια η εταιρία υποστηρίζει ότι η ονομασία « paperweights » οδηγεί σε εσφαλμένα συμπεράσματα, καθόσον σε καμία περίπτωση δεν χαρακτηρίζει ένα χρήσιμο αντικείμενο όπως το πρες-παπιέ. Ο τεχνικός αυτός όρος, ο οποίος δεν μεταφράζεται σε καμία άλλη γλώσσα, χρησιμοποιείται παγκοσμίως από τους ειδικούς και τους συλλέκτες για το χαρακτηρισμό των ειδικών αυτών έργων τέχνης που αφορά η κύρια δίκη. Το χαρακτηριστικό των πρωτότυπων αυτών έργων τέχνης, τα οποία δεν χρησιμοποιούνται ποτέ ως πρες-παπιέ και αποτελούν αντικείμενο συλλογής όπως ακριβώς και οι ζωγραφικοί πίνακες, είναι η έλλειψη λειτουργικότητας και χρησιμότητας. Ο καλλιτέχνης τα ζωγραφίζει και τα μορφοποιεί με μοναδικό σκοπό να εκφράσει τη δημιουργικότητά του, ο δε συλλέκτης τα αγοράζει λόγω της καλλιτεχνικής τους αξίας, με μοναδικό σκοπό να τα τοποθετήσει κάπου και να τα κοιτάζει. « Paperweights » εκτίθενται σε φημισμένα μουσεία τέχνης, όπως το Art Institute του Σικάγου, φθάνουν σε υψηλές τιμές κατά τους πλειστηριασμούς, οι οποίοι διοργανώνονται κυρίως από το Sotheby' s και το Christies, ενώ πολλά ειδικά βιβλία πραγματεύονται τη μορφή αυτή τέχνης. Τέλος, από το γεγονός ότι κάθε « paperweight » έχει μια επίπεδη επιφάνεια δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το αντικείμενο αυτό χρησιμοποιείται ως πρες-παπιέ. Η βάση δηλαδή αυτή, η οποία είναι απολύτως αναγκαία προκειμένου να μορφοποιήσει ο καλλιτέχνης το έργο και να το ζωγραφίσει, έχει την ίδια « πρακτική χρησιμότητα » όπως και η βάση οποιουδήποτε πρωτότυπου έργου αγαλματοποιίας ή γλυπτικής.

Η προσφεύγουσα εταιρία τονίζει επίσης ότι τα επίμαχα « paperweights » δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν ως αντικείμενα με εμπορικό χαρακτήρα, καθόσον πρόκειται για πρωτότυπα έργα τέχνης, τα οποία σχεδιάζονται και ζωγραφίζονται με το χέρι, χωριστά το καθένα, από καλλιτέχνες στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, μέχρι σήμερα δε υπάρχουν μόνο 23 καλλιτέχνες που κατέχουν αυτή την τέχνη και δημιουργούν τα ανάλογα έργα. Τα « paperweights » δεν πρέπει να συγχέονται με τα παρόμοια αντικείμενα που παράγονται ως πρες-παπιέ σε πολλές χιλιάδες τεμάχια στα εργοστάσια π. χ. Baccarat και Saint-Louis βάσει ορισμένων προτύπων και σχεδίων και τα οποία, εφόσον εισάγονται, εκτελωνίζονται ως διακοσμητικά και χρήσιμα αντικείμενα και επομένως υπόκεινται σε δασμό. Η Farfalla προσθέτει επίσης ότι δεν έχει εν προκειμένω σημασία το γεγονός ότι γίνονται εκπτώσεις κατά την αγορά των « paperweights ». Συναφώς παρατηρεί ότι οι καλλιτέχνες κάνουν συνήθως εκπτώσεις στους εμπόρους έργων τέχνης επί της τιμής πωλήσεως των έργων τέχνης, εφόσον τους αγοράσουν συγχρόνως πολλά πρωτότυπα έργα και τους πληρώσουν αμέσως.

2. Η *Επιτροπή* παρατηρεί καταρχάς ότι δεν χρειάζεται να δοθεί απάντηση στο πρώτο ερώτημα σχετικά με την οριοθέτηση των δασμολο-

γικών κλάσεων 99.01 και 99.03. Το ερώτημα αυτό υποβλήθηκε αναμφίβολα λόγω του περιορισμού που προκύπτει από τη σημείωση 3 του κεφαλαίου 99 του ΚΔ, η οποία αφορά μόνο την κλάση 99.03 (« γλυπτά έργα ») και ορίζει ότι δεν υπάγονται στην κλάση αυτή τα γλυπτά έργα που έχουν εμπορικό χαρακτήρα, ο περιορισμός όμως αυτός δεν έχει καμία σημασία για την κύρια δίκη, αφού ανάλογο περιορισμό προβλέπει και η ίδια η κλάση 99.01 σχετικά με τους « ζωγραφικούς πίνακες » (« εξαιρέσει... των βιομηχανικώς επιτευχθέντων ειδών των φερόντων διακοσμήσεις διά της χειρός »).

Εφόσον το Δικαστήριο κρίνει ότι η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι αναγκαία, η Επιτροπή θεωρεί ότι όλα τα « paperweights » θα μπορούσαν να υπαχθούν στην κλάση 99.03 του ΚΔ. Η υπαγωγή αυτή, η οποία είναι προφανής για τα « paperweights » στα οποία το τεχνούργημα από γυαλί βρίσκεται στο εσωτερικό της σφαίρας, λόγω του ότι η παράσταση αυτή είναι τρισδιάστατη, πρέπει να ισχύσει και για τις γυάλινες σφαίρες επί της επιφανείας των οποίων έχει τεθεί η παράσταση: μολονότι δηλαδή η παράσταση έχει δύο διαστάσεις, το κρίσιμο στοιχείο για τη δασμολογική κατάταξη είναι ότι ένα τρισδιάστατο αντικείμενο κατασκευάσθηκε πλήρως με το χέρι (εν προκειμένω η γυάλινη σφαίρα με το σχέδιο) και ότι η ζωγραφική παράσταση κατασκευάστηκε με γυαλί, το δε γυαλί δεν αποτελεί συνήθως υλικό που χρησιμοποιείται στη ζωγραφική, αλλ' οπωσδήποτε χρησιμοποιείται για τη δημιουργία τρισδιάστατων έργων τέχνης, όπως τα γλυπτά.

Η Επιτροπή είναι πάντως της γνώμης ότι πριν από την οριστική κατάταξη των « paperweights » στο κεφάλαιο 99 πρέπει να εξετασθεί αν υπάρχει θέμα υπαγωγής σε άλλο κεφάλαιο του ΚΔ. Από την ίδια τη σημείωση 3 του κεφαλαίου 99 προκύπτει ότι ορισμένα αντικείμενα, τα οποία θα έπρεπε οπωσδήποτε να χαρακτηρισθούν έργα αγαλματοποιίας, δεν υπάγονται εντούτοις στο κεφάλαιο 99 επειδή έχουν εμπορικό χαρακτήρα, αλλά στο κεφάλαιο στο οποίο υπάγεται η ύλη από την οποία συνίστανται. Παρόμοιος περιορισμός ισχύει και για τους πίνακες, όπως συνάγεται από την κλάση 99.01.

Από τα ανωτέρω η Επιτροπή συνάγει το συμπέρασμα ότι όλα τα είδη έργων τέχνης δεν υπάγονται στο κεφάλαιο 99 του ΚΔ και ότι το γεγονός ότι τα επίμαχα « paperweights » αποτελούν έργα τέχνης δεν είναι καθεαυτό κρίσιμο για την υπαγωγή τους στο κεφάλαιο αυτό. Κατά την Επιτροπή πρέπει να εξετασθεί αν τα « paperweights » που αφορά η κύρια δίκη έχουν εμπορικό χαρακτήρα κατά την έννοια της σημειώσεως 3 του κεφαλαίου 99.

Στο σημείο αυτό η Επιτροπή παρατηρεί ότι ο βασικός λόγος για τον οποίο το ΚΔ προβλέπει την απαλλαγή από τους δασμούς για ορισμένα έργα τέχνης συνίσταται στο γεγονός ότι πρόκειται για εξ ολοκλήρου προσωπικές δημιουργίες των καλλιτεχνών, οι οποίοι από οικονομική άποψη δεν τελούν σε σχέση αμοιβαίου ανταγωνισμού.

Αντίθετα, ο λόγος αυτός δεν υφίσταται ούτε για τα έργα τέχνης που μπορούν να αναπαράγονται χωρίς περιορισμούς και στην παραγωγή των οποίων δεν μετέχει μόνον ο καλλιτέχνης αλλά ένας ολόκληρος βιομηχανικός κλάδος (τέτοια παραδείγματα είναι τα βιβλία, οι δίσκοι μουσικής, τα φιλμ, οι φωτογραφίες) ούτε για τα έργα της χειροτεχνίας, τα οποία δεν έχουν μόνο καλλιτεχνικό χαρακτήρα αλλά και πρακτική χρησιμότητα και μεταξύ των οποίων υπάρχει πραγματικός οικονομικός ανταγωνισμός.

Η Επιτροπή τονίζει ότι το γεγονός ότι η καλλιτεχνική αξία ενός διακοσμητικού έργου τέχνης μπορεί να υπερβαίνει κατά πολύ την καθαρά πρακτική χρησιμότητά του δεν αποτελεί κριτήριο για τη δασμολογική κατάταξη. Πράγματι, οι τελωνειακές αρχές δεν μπορούν να εκτιμούν την καλλιτεχνική αξία ενός αντικειμένου και επομένως πρέπει να υπάρχουν αντικειμενικά μόνο κριτήρια, των οποίων ο έλεγχος να είναι ευχερής και τα οποία να αφορούν τα εξωτερικά χαρακτηριστικά των εμπορευμάτων. Κατά συνέπεια, ούτε η τιμή του εμπορεύματος αποτελεί κατάλληλο κριτήριο για τη δασμολογική κατάταξη.

Κατά την Επιτροπή, από το γράμμα τόσο της σημειώσεως 3 του κεφαλαίου 99 όσο και της κλάσεως 99.01 προκύπτει ότι τα επίμαχα « paperweights » δεν καταλέγονται μεταξύ των έργων τέχνης του κεφαλαίου 99 του ΚΔ. Όπως ακριβώς δηλαδή κανένα χρήσιμο αντικείμενο δεν υπάγεται στην κλάση 99.01, ακόμη και αν έχει ζωγραφιστεί με το χέρι από διάσημο καλλιτέχνη, έτσι και τα επίμαχα « paperweights » έχουν εμπορικό χαρακτήρα κατά την έννοια της σημειώσεως 3, επειδή πρόκειται για χρήσιμα αντικείμενα. Για τη δασμολογική κατάταξη των επίμαχων αντικειμένων σημασία δεν έχει ούτε το γεγονός ότι τα αντικείμενα αυτά δεν παράγονται μαζικά και κατασκευάζονται με το χέρι ούτε το γεγονός ότι στην πράξη δεν χρησιμοποιούνται ποτέ για συγκεκριμένο σκοπό. Πράγματι, αφενός οι τελωνειακές υπηρεσίες δεν μπορούν να ελέγχουν τη χρήση του εμπορεύματος και αφετέρου η χρήση αυτή ποικίλλει ανάλογα με την προσωπική κατάσταση του κατόχου.

Από τα ανωτέρω η Επιτροπή συνάγει το συμπέρασμα ότι, όταν ένας καλλιτέχνης δημιουργεί έργα αγαλματοποιίας που έχουν τη μορφή συνήθων και χρήσιμων αντικειμένων, δημιουργεί μεν έργα τέχνης, αλλά τα έργα αυτά δεν υπάγονται στο κεφάλαιο 99 και πρέπει να καταταγούν ανάλογα με την ύλη από την οποία συνίστανται, καθόσον έχουν εμπορικό χαρακτήρα και ανταγωνίζονται στην αγορά τα βιομηχανικά προϊόντα. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα όταν τα αντικείμενα παράγονται σε σειρές και πωλούνται υπό τους συνήθεις όρους που επικρατούν στην αγορά, δηλαδή γίνονται εκπτώσεις ανάλογες προς τις αγοραζόμενες ποσότητες.

Τελικά η Επιτροπή προτείνει να δοθεί η εξής απάντηση στα ερωτήματα του εθνικού δικαστηρίου:

« Οι σφαίρες από γυαλί με επίπεδη βάση, που χαρακτηρίζονται ως " paperweights ", είναι εξ ολοκλήρου χειροποίητες, κατασκευάζονται σε περιορισμένο αριθμό τεμαχίων από αναγνωρισμένους καλλιτέχνες και φέρουν δισδιάστατες ή τρισδιάστατες διακοσμήσεις, αποτελούν γλυπτά έργα με εμπορικό χαρακτήρα και συνεπώς, σύμφωνα με τη σημείωση 3 του κεφαλαίου 99 του κοινού δασμολογίου, δεν κατατάσσονται δασμολογικά ως πρωτότυπα έργα αγαλματοποιίας (κλάση 99.03), αλλά ανάλογα με την ύλη από την οποία συνίστανται.

Η ίδια παρατήρηση ισχύει και σε σχέση με την κλάση 99.01, εφόσον το Δικαστήριο κρίνει ότι τα έργα αυτά αποτελούν " ζωγραφικούς πίνακες ". »

F. A. Schockweiler
εισηγητής δικαστής